

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/744/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813203245
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813203245.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava proti odporcovi: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, G. Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom Lučenec, Ul. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 583,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti uzneseniu Okresného súdu v Prievidzi, zo dňa 12. augusta 2013 č.k. 15C 97/2013-56, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 26,90 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, O.s.p. ,v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku, rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania, rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 , prvej vety O.s.p..

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu sa návrhom zo dňa 5.2.2013, ktorý bol doručený súdu dňa 21.2.2013, domáhal proti odporcovi zaplatenia 583,24 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V podaní zo dňa 14.3.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 18.3.2013 prostredníctvom elektronických prostriedkov so zaručeným elektronickým podpisom, oznámil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu, vstup do konania na stranu odporcu a uplatnil si trovy konania. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, súd doručil dňa 8.4.2013 právnenému zástupcovi navrhovateľa. Následne súd doručil návrh s prílohami právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka a odporcovi. V podaní zo dňa 22.4.2013, sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu. Súčasne právny zástupca vedľajšieho účastníka, vyčíslil trovy konania. Navrhovateľ v podaní zo dňa 6.8.2013 vzal návrh na začatie konania späť a vyjadril sa k trovám vedľajšieho účastníka. Súd akceptoval dispozíciu navrhovateľa s návrhom a vzhľadom na späťvzatie návrhu v celom rozsahu, konanie o návrhu navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Podľa § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel, rozhodol súd o vrátení kráteného súdneho poplatku (o sumu 6,63 eur) navrhovateľovi vo výške 27,87 eur, ktorý zaplatil za návrh na začatie konania, ktorý mu po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude vyplatený Daňovým úradom Bratislava.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne, a to s prihliadnutím ku vznesenej námietke premlčania, zo strany vedľajšieho účastníka. Pokiaľ by nedošlo k späťvzatiu návrhu, bol by návrh ako nedôvodný, zamietnutý. Navrhovateľ však svoj návrh vzal späť a z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu, resp. vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Podstatou zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. /rozhodnutie Krajského súdu v Nitre z 31.8.2012, č.k. 9Co/228/2012/.

Súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa k prípadnému nepriznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré trovy konania vedľajšieho účastníka podľa názoru navrhovateľa, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva a považuje ju za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako vedľajší účastník v konaní vznesol námietku premlčania. Súd má za to, že navrhovateľ v tejto veci podával návrh na začatie konania, ktorým si uplatňoval premlčanú pohľadávku /premlčanú už v čase podania návrhu/, s vedomím rizika procesného neúspechu v prípade vznesenia námietky premlčania. Vedľajší účastník teda riadne a účelne bránil práva odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy za právne zastupovanie právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, pričom ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 583,24 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 38,18 eur. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Andrejovi Cifrovi patrí odmena a náhrady za nasledovné úkony právnej služby: 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 38,18 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie zo dňa 22.4.2013 vo výške 38,18 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 91,98 eur, na ktorých náhradu súd zaviazal navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet JUDr. Andreja Cifru.

Proti tomuto uzneseniu v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu, v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 19,33 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm.f/ O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007

Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery, ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor, vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola

ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva. Podľa jeho názoru, vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor, bola tu namieste aplikácia ust. § 150, ods. 2 O.s.p., keďže priznané trovy, sú neprimerané výške uplatnenej pohľadávky.

Odporca, nevyužil svoje právo vyjadriť sa písomne k odvolaniu.

Vedľajší účastník na strane odporcu, využil svoje právo vyjadriť sa k podanému odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, ako vecne správne potvrdiť. Považuje za absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom, uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukazuje aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia, odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov,) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, týchto diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty, odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach, oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbrani". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. S prihliadnutím na pomer priznaných trov a výšku uplatnenej pohľadávky, nevidel dôvod na aplikáciu ust. § 150, ods. 2 O.s.p. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 26,90 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správne, a preto je potrebné, ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. Uznesenie okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v týchto častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1,3 O.s.p.).

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia, upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie, má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p. , a to aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné, posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Zároveň odvolací súd dodáva, že navrhovateľ sa v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150, ods. 2 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak aj túto námietku, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú, pretože v konaní, neboli splnené zákonné predpoklady, umožňujúce v jeho prospech, náhradu trov konania moderovať. Nepochybne síce v konaní ide o drobný spor, predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je však to, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, o ktorý prípad v preskúmvanej veci nejde, pretože priznané trovy konania, nepredstavujú ani 1/3 pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, nedosahujú teda ani len jej výšku.

Odvolací súd, z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 z 38,18 eur, čo je 19,09 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 26,90 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.